

erlægges, selv om Lodsen under Lodsnin- gen paa Grund af Omstændighederne ikke har kunnet gaa om Bord i Skibet, men har lodset det ved Tegn eller Signaler.

Som i Indledningen anført har man derhos søgt at tilvejebringe en varig, for alle Parter mere tilfredsstillende Ordning af det meget omstridte Spørgsmaal angaaende *Lodsernes Forhold overfor Skibe, der bugseres i Lodsfarvande*. Det er indlysende, at Lodsernes og de Søfarendes Interesser i denne Henseende er stærkt modstridende, idet Lodserne har ment sig brøstholdne, naar Skibene, ved at bugseres af farvandskendte Fartøjer, unddrager sig Benyttelse af Lods, medens paa den anden Side de Søfarende føler det som en Byrde yderligere at skulle betale Lodspenge ved saadan Sejlads, tilmed undertiden i et Farvand, hvor de selv er farvandskendte. Skøndt man ved de nugældende Bestem- melser, der hidrører fra Lov af 30. Marts 1906 om Ændring i Lov af 13. Marts 1903 om Tillæg til Lodsloven, har søgt at imødekomme Skibsfartens Ønsker, har denne Ordning dog ikke vist sig tilfreds- stillende, og man har derfor, som i Ind- ledningen anført, dels foreløbig indført Lempelser deri, dels, paa Grundlag af de stedfundne Forhandlinger mellem Lods- væsenet og Søfartsinstitutionerne, udar- bejdet de i nærværende Paragraf angivne Bestemmelser, hvortil skal bemærkes:

A. Naar Lods benyttes under Bugsering i Lodsfarvande — med og uden Lodsvang — foreslaas det, at der kun betales Lodspenge af det eller de bugserede Fartøjer, hvorimod Bugserfartøjer fritages, undtagen naar de har Lods til egen Vej- ledning. De nugældende Bestemmelser fritager derimod væsentlig kun de egentlige professionelle Bugserfartøjer — og endda ikke altid — fra at tage Lods. Endvidere foreslaas det til Lettelse for Sejlskibs- farten, at egentlige Sejlskibe af 500 Tons og derunder i disse Tilfælde kun skal be- tale $\frac{3}{4}$ af den normerede Lodstakst. Her- til er at bemærke, at man, til Trods for, at der ved Forhandlingerne med Sejlskibs- rederiforeningens Repræsentant ikke var Tale om at sætte nogen Grænse for Sejlskibenes Størrelse, dog har foreslaaet en Grænse af 500 Tons, i Erkendelse af, at Lodsnin- gen af et stort Sejlskib frembyder saa store Vanskeligheder, at det vilde være ubilligt overfor en Lods, om han ikke skulde oppebære de fulde Lodspenge for sit Ar- bejde. Dette vil Skibsfarten sikkert heller ikke have noget at erindre imod,

B. Naar Lods ikke benyttes under Bugsering i Lodsfarvande, hvor der er Lodsvang, fritager dette ikke fra Lods- betalingen, og der bør da betales fulde Lodspenge for alle de paagældende Skibe eller Fartøjer, derunder indbefattet det bugserende Fartøj. Der er herved fore- slaet en formentlig velbegrundet Skær- pelse af de alt gældende Regler for Be- talingen i saadanne Tilfælde.

C. Naar Lods ikke benyttes under Bugsering i Lodsfarvande, hvor der ikke er Lodsvang, skal som hidtil Lodsernes Eneret anses for krænkert, naar en i Far- vandet ukendt Fører lader sig bugseres derigennem uden Lods; men Ansvar- et i Henhold til Lodslovens § 12 og 13 er foreslaaet nedsat til kun at gælde $\frac{3}{4}$ af de paagældende Lodspenge for Dampskibe, Lægtene og Pramme, der under Bugserin- gen ikke er bleven præjede af vedkommende Lods. Endvidere bestemmes det, at den Skibsfører, der mindst 4 Gange indenfor et Tidsrum af 3 paa hinanden følgende Aar har benyttet Lods i et Farvand, skal anses som farvandskendt i det paagældende Farvand, og da have Ret til i dette at lade sig bugseres uden at benytte Lods, medens der til saadan Farvandskendskab hidtil har været krævet 3 Gange Benyttelse af Lods indenfor ovennævnte Tidsrum, og derefter Fornyelse af Farvandskendskabet, hvis Skibsføreren ikke besejler det paa- gældende Farvand mindst en Gang hvert andet Aar. Endelig frafalder Kravet om Farvandskendskab ikke blot som hidtil for Fartøjer under 80 Brutto Register Tons, men ogsaa for Fartøjer mellem 80—150 Brutto Register Tons, idet disse kan lade sig bugseres uden at benytte Lods, for saa vidt dette er hjemlet ved vedkommende Lodseris Takst, og saafremt det bugserende Fartøj er et til Slæbning indrettet Fartøj, der til Fremdrivning benytter Damp- eller anden Maskinkraft af 20 effektive Heste- kræfter eller derover.

Endvidere kan Fartøjer lade sig bug- sere uden at tage Lods i følgende Tilfælde (foruden som hidtil gennem Sundet og Bælterne):

alle Fartøjer, der gaar fra en Anker- plads eller Fortøjningsplads til en anden indenfor samme Havn,

alle Fartøjer ved Ind- og Udpassage af den Havn, hvori de er hjemmehørende, naar de bugseres af eget Rederis Fartøj,

tomme og ballastede Fartøjer under 225 Brutto Register Tons gennem alle Gennemsejlingsfarvande.

De saaledes foreslaaede Bestemmelser